

rzeźni i urządzeń, z nią związanych, oraz kosztów amortyzacji i oprocentowania kapitału zakładowego. Wysokość tych opłat podlega zatwierdzeniu władzy, uprawnionej do zatwierdzania budżetu danej gminy.

Art. 4. Gmina obowiązana jest wynagrodzić osobom, posiadającym rzeźnię na obszarze gminy, który, stosownie do art. 1, objęty zostanie prawem wyłączności, udowodnione rzeczywiste szkody, powstałe przez wprowadzenie wyłączności (art. 1).

Art. 5. (1) Osoby, wymienione w art. 4, winny zgłosić swe roszczenia do właściwej władzy (art. 7) w czasokresie, oznaczonym w art. 1 ust. 2, pod rygorem utraty prawa do tych roszczeń.

(2) O roszczeniu rozstrzyga właściwa władza (art. 7), po wysłuchaniu opinii powołanej przez siebie komisji szacunkowej. Skład i sposób powołania komisji szacunkowych określa Minister Spraw Wewnętrznych.

(3) Strona, niezadowolona z decyzji władzy rozstrzygającej o roszczeniu, może w ciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia decyzji udać się na drogę sądową.

Art. 6. (1) Do założenia i prowadzenia rzeźni z prawem wyłączności gmina może w drodze uchwały rady gminnej upoważnić inną osobę, np. udzielić koncesji.

(2) Wzajemny stosunek w tej sprawie pomiędzy gminą a upoważnioną osobą reguluje umowa, której postanowienia nie mogą przeczyć zasadom ustawy niniejszej. Umowa taka winna zawierać przepisy o postępowaniu w sprawie zmiany wysokości objętych umową opłat za używanie rzeźni.

Art. 7. (1) Uchwały, wymienione w art. 1 i 6, oraz umowa, wymieniona w art. 6, wymagają do swej ważności zatwierdzenia przez właściwego wojewodę, z którym współdziała w tym zakresie wydział wojewódzki (izba wojewódzka) z głosem stanowczym, a w m. st. Warszawie — przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Władze, wymienione w ust. 1, są również władzami właściwymi w rozumieniu art. 1 ust. 3, art. 5 i 10.

Art. 8. Winny naruszenia obowiązku, ustanowionego na podstawie art. 1, ulegnie w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy oraz grzywny do 3.000 zł lub jednej z tych kar.

Art. 9. (1) W razie naruszenia obowiązku, ustanowionego na podstawie art. 1 pkt. a), należy obok kary orzec przepadek mięsa na rzecz tej gminy, której prawo wyłączności zostało naruszone.

(2) Celem zabezpieczenia przepadku władza administracyjna może mięso tymczasowo zająć i, jeżeli nie powinno być w myśl obowiązujących przepisów zniszczone, może je sprzedać.

Art. 10. (1) Czynne w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej rzeźnie gminne w miejscowościach,

w których obowiązuje już przymus uboju, uznane będą za rzeźnie z prawem wyłączności w rozumieniu niniejszej ustawy, jeżeli odpowiadają warunkom, o których mowa w art. 2, lub dostosują do tych warunków swoje urządzenia w terminie, oznaczonym przez władze, określone w art. 7.

(2) Postanowienia powyższe dotyczą również rzeźni, istniejących z upoważnienia gminy (koncesjonowanych) w miejscowościach, wymienionych w ustępie poprzednim, w granicach i na czas, ustalony umową koncesyjną.

Art. 11. Ustawa niniejsza nie narusza postanowień prawa przemysłowego.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego, i wchodzi w życie w trzydzieści dni po dniu ogłoszenia. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych tą ustawą, w szczególności:

a) ustawa z dnia 18 marca 1868 r. w sprawie urządzenia rzeźni publicznych z prawem wyłączności (Zb. u. pr. str. 277) w brzmieniu ustawy z dnia 9 marca 1881 r. (Zb. u. pr. str. 273) i ustawy z dnia 29 maja 1902 r. (Zb. u. pr. str. 162);

b) postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 3/15 stycznia 1867 r. (Zb. Przep. Adm. Kr. Pol. Wydz. Spr. Wew. cz. V t. III wyd. 1868 r.), dotyczące uprawnień gmin do zakładania i utrzymywania rzeźni z prawem wyłączności.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

281.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 1 kwietnia 1933 r.

o częściowym wykonaniu ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa.

Na podstawie art. 54 ust. 2 i art. 56 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) zarządzam co następuje:

§ 1. Istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwowe gimnazja ośmioletniowe i progimnazja ulegają stopniowemu przekształceniu na czteroletnie gimnazja, przewidziane w art. 21 ustawy o ustroju szkolnictwa, w sposób następujący:

- a) wstrzymuje się przyjmowanie kandydatów: w roku szkolnym 1933/34 do klasy II, a w następnych latach szkolnych kolejno do klas wyższych według dawnego ustroju;
- b) z początkiem roku szkolnego 1933/34 przekształca się dotychczasową klasę III według dawnego ustroju na klasę I gimnazjum 4-letniego, określonego w art. 21 ustawy o ustroju szkolnictwa; w następnych latach szkolnych tworzone będą kolejno klasy II, III i IV według nowego ustroju;
- c) zorganizowanie liceów nastąpi oddzielnym rozporządzeniem. Uczniowie wstępujący w roku szkolnym 1933/34 do I klasy gimnazjum 4-letniego, utworzonego w myśl punktu b), będą po ukończeniu IV klasy tego gimnazjum mieli możliwość wstąpienia do klasy I liceum ogólnokształcącego.

§ 2. W istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwowych seminarjach nauczycielskich i publicznych szkołach wydziałowych wstrzymuje się przyjmowanie kandydatów: w roku szkolnym 1933/34 do kursów (klas) II, a w następnych latach szkolnych kolejno do kursów (klas) wyższych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

282.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 kwietnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zwolnienia niektórych instytucji kredytowych od obowiązku składania rękojmi przy przetargu nieruchomości.

Na podstawie art. 688 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo nieskładania rękojmi przy przetargu nieruchomości przyznane zostaje stosownie do art. 688 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U.

R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) następującym instytucjom kredytowym: Bankowi Polskiemu, Bankowi Gospodarstwa Krajowego, Państwowemu Bankowi Rolnemu oraz Pocztovej Kasie Oszczędności.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

283.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 12 kwietnia 1933 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 22 lipca 1932 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy niektórych rodzajów narzędzi mierniczych przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w obwieszczeniu z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy niektórych rodzajów narzędzi mierniczych przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 628) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 skreśla się punkt 3.

2) W punkcie 16 § 1 skreśla się wyrazy „do gazu sztucznego”.

3) W § 1 po punkcie 20 dodaje się nowy punkt 21 o treści następującej:

„21) ograniczniki mocy elektrycznej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*